

ע"פ 11380/03/16 - דמיטרי סיניצקי נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28 מרץ 2017

ע"פ 11380-03-16 סיניצקי נ' מדינת ישראל

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, סגנית נשיא
כב' השופט ד"ר יגאל מרזל
כב' השופט אריה רומנוב
דמיטרי סיניצקי
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פוסטרנק
בעניין:

המערער

נגד

מדינת ישראל
ע"י עו"ד שגיא אופיר
פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המשיבה

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) שניתן בת.פ. 16047-09-14. בהכרעת הדין מיום 27.12.15 הרשיע בית המשפט את המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק האמור. בגזר הדין מיום 24.1.16 גזר בית המשפט על המערער את העונשים הבאים: שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל; ששה חודשי מאסר על תנאי אותם לא ירצה המערער אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין; וכן שלושה חודשי מאסר על תנאי שאותם לא ירצה המערער אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו עבירת רכוש מסוג כלשהו.

הערעור הוגש מלכתחילה נגד הכרעת הדין ונגד גזר הדין. במהלך הדיון שהתקיים לפנינו צמצם המערער את הערעור והעמידו כנגד גזר הדין בלבד.

העובדות מושא ההרשעה וגזר הדין בבית משפט קמא

2. ואלה העובדות שעמדו ביסוד הרשעתו של המערער: ביום 7.1.14 בשעה 11:40 או בסמוך לכך, בעת שעבר ברחוב שטנר בירושלים, הבחין המערער בשקית שהייתה מונחת על הרצפה ובה אקדח מסוג ברטה. השקית הייתה שייכת למתלונן [C1]. המערער נטל את השקית, העביר אותה לחזקתו, ועזב את המקום כשהשקית עמו. בנוסף לאקדח הכילה השקית ארנק של המתלונן ובו כרטיס אשראי, וכן שיקים ומסמכים נוספים השייכים למתלונן.

3. בגזר הדין שניתן עמד בית משפט השלום על כך שהחזקת נשק שלא כדין מקימה סכנה ממשית לחיי אדם,

שכן נשק המוחזק שלא כדין עלול לשמש את המחזיק בו לפגיעה קשה באדם אחר, בין אם בכוונה לפגוע ובין אם ברשלנות. נשק המוחזק שלא כדין, כך ציין בית המשפט, מוצא את דרכו לא אחת אל ידיים מסוכנות - עוינות במישור הלאומני, או לידיים שיעשו בו שימוש פלילי. בדרך זו עלול אותו נשק להביא לאובדן חיי אדם. מטעמים אלה קבעה הפסיקה כי יש להטיל על מי שעברו עבירה של החזקת נשק ענישה מרתיעה בדמות מאסר בפועל ולא בעבודות שירות. בנוסף, כך קבע בית המשפט, עבירת הגניבה שבה הורשע המערער מהווה פגיעה בקניין בעליו, וגורמת לא פעם אף לפגיעה בפרטיות ולטרחה רבה.

4. בהתייחס לנסיבות המקרה הנדון קבע בית המשפט, כי בחינת נסיבות האירוע מעלה, שהמערער ניצל שניות של חוסר ערנות מצד המתלונן, נטל את חפציו ועזב את המקום. המערער, כך נקבע, זיהה מיד כי בידיו אקדח, בנוסף לפרטים שונים מהם ניתן היה ללמוד על זהותו של המתלונן, ואולם המערער בחר לקחת את הנשק לביתו.

5. לאחר שבחן את נסיבות העניין וכן נוכח הפסיקה הנוהגת, קבע בית המשפט כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין מאסר בפועל לתקופה של ששה חודשים למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים. בהתחשב במכלול נסיבות העניין ובין היתר נוכח התרשמותו של בית המשפט כי המערער לא הפנים את הפסול שבמעשיו, ובשים לב גם לכך שהמערער נעדר עבר פלילי, אב לשני ילדים, המנהל בדרך כלל אורח חיים נורמטיבי - גזר בית המשפט על המערער שמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן עונשי מאסר מותנים, כמפורט לעיל. מכאן הערער שלפנינו.

הטענות בערעור

6. לטענת המערער, הענישה בפלילים צריכה להיות מושפעת ומותאמת לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של כל נאשם. על רקע דברים אלה, כך טוען המערער, העונש שהוטל עליו חורג מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים ומחמיר יתר על המידה עמו, בנסיבותיו האישיות, ובנסיבות ביצוע העבירה הספציפית. באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי העבירה שאותה עבר המערער נמצאת במדרג הנמוך של עבירת החזקת נשק, שכן מדובר במציאת נשק ואי מסירתו למשטרה לאחר שהמתלונן השאיר אותו ללא השגחה, ומבלי שהועלתה כלפי המערער טענה כי הוא התכוון לעשות בו שימוש כלשהו. ובאשר לנסיבותיו האישיות של המערער נטען, כי מדובר באדם יליד 1963 (כיום כבן 54), נשוי ואב לשני ילדים, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. המערער עובד בשתי עבודות לפרנסת משפחתו, ואשתו עובדת כאחות מוסמכת. מדובר, אם כן, במשפחה נורמטיבית. כליאתו של המערער מאחורי סורג ובריו תגרום נזק משמעותי לו ולמשפחתו. עוד נטען, כי הנשק הגיע לידי המשטרה לאחר פחות מחמישה ימים. בהודעת הערעור שהוגשה על ידי ב"כ המערער מפנה הסנגור לשורה ארוכה של גזרי דין בעבירות נשק שבהם לא הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי בפועל. המערער עותר לכך שעונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל עליו יבוטל, ותחתיו יוטל עליו עונש נמוך מזה שהוטל על ידי בית משפט השלום, ולכל היותר עונש מאסר בעבודות שירות.

7. המשיבה טוענת כי דין הערעור להידחות. המשיבה אינה מתעלמת מנסיבות ביצוע העבירה ומכך שמדובר באדם נורמטיבי שהאירוע מושא האישום אינו משקף את מסלול חייו. אלא שלנוכח מהות העבירה וחומרתה - עבירה של החזקת נשק - סבורה המשיבה כי צדק בית משפט השלום בתוצאה שאלה הגיע, ואין עילה להתערבות ערכאת הערעור בגזר הדין. בטיעונו לפנינו טען ב"כ המשיבה, בין היתר, כי יש לזקוף לחובתו של

המערער את העובדה שהוא לא לקח אחריות למעשיו. ב"כ המשיבה ציין, שכאשר שוטרים הגיעו למערער הוא הודה אומנם בלקיחת השקית, אלא שהמערער טען - וטענתו זו נדחתה בידי בית המשפט בהכרעת הדין - כי היה בכוונתו למסור אותה למשטרה.

מהלך הדיון בערעור

8. במסגרת הדיון בערעור שלפנינו ביקשנו כי שירות המבחן יכין תסקיר בעניינו של המערער. בהמשך ביקשנו כי הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו בשאלת התאמתו של המערער לבצע עבודות שירות. בתסקיר שערך מאשר שירות המבחן את התמונה שעלתה במסגרת הטיעונים לעונש בדבר היות המערער אדם נורמטיבי בעיקרו, תוך שהעבירות בהן הורשע אינן מאפיינות את דרכו ואישיותו (הגם שמהתסקיר עולה, כי המערער נשפט בעבר, הרחוק כנראה, והוטל עליו לבצע שירות לתועלת הציבור). מהתסקיר עולה גם, כי אשתו של המערער נמצאת בהריון והיא צפויה ללדת את הילד השלישי של בני הזוג (שבינתיים נולד במזל טוב), וכי למערער בת נוספת מנישואים קודמים. עוד עולה, כי בעקבות העבירות מושא האישום, המערער פוטר ממקום העבודה שבו עבד באותה עת, ומזה כשנתיים הוא עובד כמנהל פס ייצור במפעל. ועוד עולה מהתסקיר, כי המערער סובל מבעיות בריאות שונות. בעיות בריאות אלה הביאו את הממונה על עבודות השירות לקבוע בתחילה כי המערער אינו מתאים לבצע עבודות שירות. בעקבות החלטה נוספת שניתנה ושבבה וביקשה את עמדת הממונה, נמצאה עבור המערער עבודה מתאימה.

דין והכרעה

9. לאחר שנתנו דעתנו למכלול נסיבות העניין הגענו לכלל מסקנה שיש מקום לקבל את הערעור, כפי שממליץ שירות המבחן, ולהמיר את עונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל על המערער בבית משפט קמא, בעונש מאסר בעבודות שירות. בנוסף, אנו מקבלים את המלצת שירות המבחן, שלה הסכים המערער, כי יוטל עליו צו מבחן למשך שנה. אכן, שותפים אנו לדעתו של בית משפט השלום בדבר הסכנה הטמונה בעבירות הנשק, וכפועל יוצא מכך בדבר חומרת העבירה ומדיניות הענישה המתבקשת. ואולם כל מקרה נדון לפי נסיבותיו. ובמקרה שלפנינו עובדה כבדת משקל היא, שאין מדובר באדם שהצטייד במודע ובכוונה בנשק למטרות פסולות, אלא באדם שהלך ברחובה של עיר, מצא שקית שנעזבה על ידי בעליה ובתוכה אקדח ורכוש, ותחת לאתר את הבעלים ולהשיב לו את רכושו או למסור את השקית למשטרה, נטל את השקית לרשותו. מדובר, אם כן, בעבירה מזדמנת - "הזדמנות" שנקרתה על דרכו של המערער אשר נכשל להתמודד עמה - אך לא בעבירה מתוכננת. העובדה שמדובר בעבירה מזדמנת משליכה על מידת החומרה במדרג החומרה, ויש בה כדי להצביע על מידת הסכנה הפחותה הקיימת בהחזקת נשק שהגיע למחזיק בנסיבות המתוארות. אנו סבורים, כי יש לקבוע את מתחם הענישה בנסיבות כגון אלה שלפנינו על שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

10. במצב דברים זה, ובהביאנו בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער כמתואר לעיל, החלטנו לקבל את הערעור, ותחת עונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל על המערער בבית משפט השלום, אנו מטילים עליו עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. העונש ירוצה בהתאם לחוות דעתו מיום 8.2.17 של הממונה על עבודות השירות. תחילת ביצוע העבודות ביום 19.4.17.

בנוסף, אנו מטילים על המערער צו מבחן למשך שנה אחת.

יתר חלקי גזר הדין (המאסרים המותנים) יעמדו בעינם.

על המערער להתייצב ביום 19.4.17 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, מפקדת מחוז דרום, באר שבע.

המזכירות תשלח לצדדים העתק מפסק הדין, ותוודא קבלתו בידם.

כמו כן, יש לשלוח העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת

[C1]מציע להשמיט את השם.